

Sygn. akt I CSK 644/22

## POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mariusz Łodko

w sprawie z wniosku S. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością  
w likwidacji z siedzibą w B.  
przy uczestnictwie Skarbu Państwa - Naczelnika Lubelskiego  
Urzędu Skarbowego w Lublinie  
o wykreślenie podmiotu z Krajowego Rejestru Sądowego,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 czerwca 2022 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy  
od postanowienia Sądu Okręgowego w Lublinie  
z dnia 2 marca 2021 r., sygn. akt IX Ga 1078/19,

**odrzuca skargę kasacyjną.**

### UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie na wniosek S. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji w B. wykreślił wnioskodawcę z Krajowego Rejestru Sądowego. Na skutek skargi Naczelnika Lubelskiego Urzędu Skarbowego w Lublinie, postanowieniem z 31 lipca 2019 r. Sąd ten utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie i dokonany na jego podstawie wpis do KRS. Postanowieniem z 2 marca 2021 r. Sąd Okręgowy w Lublinie oddalił apelację uczestnika postępowania - Naczelnika Lubelskiego Urzędu Skarbowego w Lublinie. Od tego postanowienia skargę kasacyjną wniósł wnioskodawca, domagając się uchylenia zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Lublinie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem (uchwała Sądu Najwyższego z 15 maja 2014 r., zasada prawna, III CZP 88/13) warunkiem dopuszczalności środka zaskarżenia w postępowaniu cywilnym jest pokrzywdzenie zaskarżonym orzeczeniem (*gravamen*). Stan taki istnieje wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie jest w sensie prawnym obiektywnie niekorzystne dla skarżącego, który nie uzyskał ochrony prawnej, jaką zamierzał osiągnąć przez swoją aktywność w postępowaniu poprzedzającym wydanie orzeczenia, jak też gdy zaskarżone orzeczenie jest wprawdzie zgodne z żądaniem skarżącego, jednakże nie zapewnia mu wszystkich możliwych korzyści, mimo użycia właściwego środka procesowego, lub nie jest zgodne z obowiązującymi przepisami, przez co podważa jego stabilność (zob. również postanowienie Sądu Najwyższego z 7 października 2020 r., I CSK 791/19). Pokrzywdzenie orzeczeniem musi oznaczać pokrzywdzenie sentencją orzeczenia, nie zaś jego motywami (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 23 kwietnia 2021 r., II CSK 9/21).

Skarżący nie wykazał pokrzywdzenia orzeczeniem, od którego wniósł skargę kasacyjną, a zaskarżone postanowienie zostało wydane na niekorzyść uczestnika postępowania – Naczelnika Lubelskiego Urzędu Skarbowego, którego apelacja została oddalona. W toku postępowania apelacyjnego, wnioskodawca ostatecznie domagał się odrzucenia apelacji z uwagi na brak interesu uczestnika do dalszego udziału w sprawie, ewentualnie, jeżeli sąd nie podzielił tej argumentacji o jej oddalenie i takie rozstrzygnięcie zapadło w przedmiotowej sprawie. Poprzedzające je postępowanie, zainicjowane skargą uczestnika postępowania na postanowienie Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Lublinie również nie odniosło skutku, bowiem Sąd ten utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie i dokonany na jego podstawie wpis do Krajowego Rejestru Sądowego przez wykreślenie wnioskodawcy – S. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z rejestru sądowego – zgodnie z jego wnioskiem.

Skarga kasacyjna strony nie pokrzywdzonej orzeczeniem, w braku *gravamen*, podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 23 listopada 2016 r., IV CSK 220/16, i z 15 stycznia 2015 r., IV CSK 137/14).

Dodatkowo należy wskazać, że samo naruszenie art. 510 § 1 k.p.c. przez przyznanie statusu uczestnika postępowania osobie, która nie jest zainteresowana wynikiem sprawy, nie oznacza, że uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 22 kwietnia 1998 r., II CKN 678/97). Okoliczność ta uszła uwadze skarżącego, który w skardze kasacyjnej nie wykazał, jaki wpływ na wynik sprawy mogło jego zdaniem mieć przypisywane Sądowi Odwoławczemu naruszenie przepisu art. 510 § 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną na podstawie art. 398<sup>6</sup> § 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

as